

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE, UTCZA 11. Telefon száma 768. KÉZIRATOKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA. CSAK BÉRMENTES LEVELEKET FOGADUNK EL. ELŐFIZETÉSI DÍJ: Vidékre posztán v. helyben házhoz: hordva: Egy évre... 40 kor. | Egy negyedévre 10 kor. Egy fél évre... 20 kor. | Egy hóra 3 kor. 60 fill.

EGYETÉRTÉS

Dr. PAP ZOLTÁN főszerkesztő.

EÖTVÖS KÁROLY szépirodalmi főmunkatárs.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE, UTCZA 11. Telefon száma 706. HIRDETÉSÉRT ÉS NYILTÁRÉBE VALÓ RÖZLEMÉNYÉRT FÉLÉVES KIADÓHIVATAL.

Mai számunk főbb közleményei. Vezérezik: Készülődés. Az alkotmány védelme. A helyzet. Az ellenzék akciója. Tisza becsi útja. A király Budapestén. Perczel Dezső hurcolkodik. A király esküje. Ellenzéki diadalok. Darányi-part vacsorája. A szocialisták és a választások. Miért bukott meg Maura? A papnék újabb sikere. (A háza híre.) Vidorné babai. Játék a villámoknál. Dzsirai emléke. Tárca: Az utolsó látogatás. Írta: Sero Matild. Regény: A banánnal hercegnő. Írta: M. E. Berner Eschenbach.

Készülődés.

Emberi számítás szerint választások előtt állunk. Komoly béketárgyalásokról nincs szó, komoly békére nincs kilátás. Döntőn a nemzet, hangoztatja a kormányt. A hivatalos nemzet nem forum — választás az ellenzék — de azért nem félünk a döntéstől. És a falusi házak padlásairól kidugják a háromszínű lobogókat, kortések, czigányok, falusi — kocsárosnak, fuvarosnak felderül a világa, s a pártok jelszavait, programjait, kért néhány nap múlva beledobják a tömegbe. Aztán egy hatalmas fergeteg vonul keresztül az országban. Lehet, hogy összerombolja az egészséges alkotásokat, lehet, hogy megszünti veszedelmes kinővéseitől a magyar alkotmányos életet.

A választások kikérülhetetlenek. A kormány ragaszkodik politikájához, az ellenzék nem tűri ezt a politikát s az uralkodó a választók döntését provokálja. Jobb lesz tehát készülni a választásokra, nehogy a meglepetés nagyon keserves legyen. Az ellenzék igyekezzék megerősíteni hadi sorait, a választók pedig minél sürgősebben szemléljék ki azt a férfit, a kit megakarnak tisztelni bizalmukkal, s a kit elég erősnek tartanak arra, hogy csatasorba állhasson a magyar alkotmány védelmére. Késedelmeskedésnek nincs helye, a szervezkedés munkáját sürgősen meg kell kezdeni.

hiszen Tisza István nyíltan hirdeti, hogy az országgyűlést feloszlató királyi irás a zsebében van. A hol az ellenzéki erő csak meg tud mozogni, ott ki kell tüzni a kurucz lobogót. Ebben a választási hadjáratban tulajdonképpen csak két párt fog egymással szemben állni. Az alkotmányos ellenzék hatalmas pártja és a kormánypárt. Hogy ki lesz a többség, az nem kétséges a mostani választási rendszer mellett. Báró Bánffy Dezső a nemzetgyűlés színe előtt hangoztatta, hogy ő jól ismeri azokat az eszközöket, melyekkel a kormány többséget tud teremteni. Jól ismeri ezeket az eszközöket az egész magyar közvélemény, mely a jelen viszonyok között éppenséggel nem tételezi fel, hogy a választások minden befolyás nélkül mennek végbe. De az ország színmagyarait nem tudják megtéveszteni. A mai alkotmány szerető népi tömegesül tud majd az alkotmányt védő ellenzék kibontott lobogója alá.

Az alkotmány megvédése ebben a pillanatban attól függ, hogy az ellenzék meg tudja-e tartani eddigi hadállását. Ha az ellenzék a mai erejével — vagy amit erős hittel hiszünk, megszorodva — jön vissza a parlamentbe, akkor a november tizenharmadiki eseményeket ugvis kitépik a magyar parlamentárismus történetéből. Most tehát csakis az erőgyűjtés lehet legfontosabb, legszentebb kötelessége az ellenzéknek.

Megnehezült az idők viharos járása a nemzet felett. A küszöbön álló választási küzdelemben meglátjuk, éle még a magyarság szívében rajongás az ősi alkotmányért? Meglátjuk, hogy miképpen állanak meg a harcban az alkotmány védőbástyái: a vármegyék. Aki ma ki akarja venni részét a küzdelemből, annak ki kell állnia a porondra. A törvényhatóságok nem burkolódhatnak a passzív rezisztencia faköpenyébe.

Kossuth Ferenc a szövetséget ellenzék nevében felszólította a törvényhatóságokat, hogy tiltakozzanak a törvénytelenségek ellen, de ne vonják ki magukat a harcból. Mi hiszünk is, hogy nem lesz olyan vármegye, mely megtagadja a követküldést a mostani országgyűlés feloszlása után. Hiszünk, mert imádkozással nem lehet tüzet oltani. Tüzelőokra van szükség. Erős hitű, erős meggyőződésű politikusokra. Mit érnek el azzal, ha például ők vármegye nem írni ki a választásokat? Parlament azért mégis lenne a legfeljebb csak az ellenzék sorait gyöngyöztetve a veszedelmes passzív rezisztencia. Magyarországnak, egyik legillusztrisabb közigazgató, Kmetty Károly egyetemi tanár e lap hasábjain fényesen beigazolta, hogy a közszükség a vármegyéknek parancsoló kötelességüké teszi a választások kérését.

Igenis, vegyének részt a törvényhatóságok az alkotmányért folytatott nagy küzdelemben. A hol csak egy talpalatnyi tér van, ott meg fogja vetni lábát az ellenzék, melynek sorait nem fogják megbontani se szép szóval, se szép ígéretekkel.

Súlyos bizonytalanságot rejt méhében az idő. A pártok elkeseredéssel néznek farkasszemet egymással s kezükben tartják Magyarországnak foszlányokra tépet alkotmánylevelét. És ebben az óriási küzdelemben nincs a nemzetnek egy Kossuth Lajosra, aki lángoló szavával megfélemlítse az alkotmányrombolókat, nincs Deák Ferencze, a kinek bölcsesége megtalálja a kivezető utat a nehéz helyzetből.

Készüljön a nemzet. Az alkotmányos népek tekintete ebben a pillanatban reánk tapad. A küszöbön levő választással alkotmányt állítunk ki magunkról a külföld számára. Mutassuk meg, hogy a mit beszélnek a mai alkotmány szeretőitől, az nem dajkamese, hanem szinigazság.

Budapest, december 20.

Aszabadelvű párt szaporodik. Ha csak módjában van a kormány újságainak, hírül adják, hogy ennyien és ennyien léptek be a szabadelvű pártba. Ma négyen, tegnap ketten, tegnapelőtt hatan és így tovább. Persze a belépők nem országgyűlési képviselők. Ki ügyvéd, ki földművelő, ki gróf — valamennyien meg egyeznek azonban abban, hogy két kézzel aláírják november tizenharmadikát. Különösen a grókokra büszke a szabadelvű párt és szívesen konstatálja, hogy ahány kimegy az egyik ajtó, annyifő jön be a másikon (noha az utóbbiaknak nincsen mandátumuk). Senkinek eszébe nem jutna megzavarni ez az ártatlan örömet, ha annak a grófi listának különös sajtósága nem lenne. Ugyanis, ha végigfut rajta a szem, azt látja, hogy ezek a mágnások a klerikális sorok legelejártaival. Az egyházpolitika ellen elkeseredetten harcoltak s azóta is alkalmat nem mulasztottak el, hogy klerikális érzelmeikkel tüntessenek. Ezekkel az urakkal szaporodott meg a szabadelvű párt, ezek az urak szegődtek a szabadelvű zászló előbbrevitelére. Mindez azonban nem akadályozza meg a kormánypartit abban, hogy a szövetséget ellenzékre a klerikalizmus bélyegét sűtőgessék.

A disszidensek. Kemény attakot intézett a kormány felhivatalos lapja, Andrássy Gyula és elvtársai ellen. Szinte tapétkzik jelenük, mert ott mentek hagyni a szabadelvű pártot. Megtagad tőlük minden jogot és képességet a közvetítésre. Ezek akarják közvetíteni a békés kibontakozást? — Kifűtül tragikus a felhivatalos. Hiszen Andrássyék ugyanazt követelik a békeért, amit a Zoltánok követelnek — Tisza fejét! Hat komoly államférfiak ezek? Nem komolyak! — hangzik a válasz s ezzel a felhivatalos mérgesen becsapja a disszidensek orra előtt azt az ajtót, amely a kormányképesség felvezet. Borzasztó!...

Az alkotmány védelme.

Most, hogy az országgyűlést elnapolták, látszólag fegyverszünet állott be a nagy alkotmányos küzdelemben. De csak látszólag. Mert valóságban a hadviselő felek szünet nélkül dolgoznak egymás ellen a legnagyobb erővel, a legnagyobb kitartással. Annak a reménye, hogy a mai zűrzavaros helyzetet békés kibontakozás oldja meg, immár nagyon hiúnak látszik.

szik. Az ellenzék nem enged. Tisza nem enged, mindenki haladni akar a maga útján és mert kölcsönös konzessziók nélkül tisztára lehetetlen a kompromisszum, alig hihető, hogy más következhessék be, mint az exlexben való választások.

Persze sok függ még attól, hogy I. Ferencz József kitet fogad, ha január 2-dikán eljön Budapestre és hogy a magyar politikai helyzet dolgában milyen információkat nyer. De akik az udvar hangulatát ismerik, azt mondják, hogy Tiszának semmi oka sincsen attól tartania, hogy más jusson a király elébe, mint a kit a miniszterelnök akar.

Az ellenzék még most se hajlandó elhinni, hogy I. Ferencz József a törvények olyan interpretációját fogadja el, amelynek alapján aztán hozzájárul az országgyűlésnek ex-lex állapotban való feloszlásához is, de azért minden eshetőségre készen, megtesz minden intézkedést a választások dolgában, bizalommal tekintvén a történelmi elődök elébe.

A mai nap eseményeiről a következőkben számolunk be:

A helyzet.

Tisza és a kormánypárt egyre hirdetik, hogy az országgyűlés feloszlása okvetlenül bekövetkezik, az ellenzék pedig következetesen nem ad hitelt ezeknek a kijelentéseknek, kizártnak tartván, hogy a király az alkotmányra tett esküje ellenére, ex-lexben is hozzájáruljon az országgyűlés feloszlásához.

Azokat a tárgyalásokat, melyek az ellenzéki vezetők és a disszidensek közt megindultak, ma délelőn is folytatták, de mint-hogy végleges megállapodások nem jöttek létre, folytatták ma este is. A nemzeti kaszinóban este fél nyolcórán találkoztak a disszidensek Kossuth Ferencczel, Bánffy Dezső báróval, Zichy Aladár gróffal, Szerdkényi Nándorral és Jasth Gyulával, a kikkel hosszasan megbeszéltek azt az együttes eljárást, melyet a választások alkalmával tartanak követendőnek.

A béketárgyalásokról már nem igen esett szó, mert teljesen kizártnak kell tartani, hogy az ellenzék és a kormány közt valami megállapodás jöhessen létre. Ennek a felfogásnak ad kifejezést a *Kelet* is, mely a következőket írja: A parlamenti helyzet már a tegnapi nappal be-

Az Egyetértés tárcaja

Az utolsó látogatás.

Az Egyetértés eredeti tárcaja. Írta: Sero Matild.

Kedvesem! Alig egy óra, hogy ott hagytam azt a kis szerelmi fészket, melyet szerelmed és előkelő izéled alkotott, hogy magába fogadja az isteni nőt, ahogy engem nevezni szoktál. A via Gregorina és a spanyol lépcső között ez a kis házikó remek szép balkonjaival a világ egyik legszebb városi képeire tekint: a Monte Mario czipusaitól szent Péter kápolnájához, melyek alig itölöznek ki a Tiberből emelkedő ködök közül, a spanyol lépcső tarka eletere és a villa Medici hatalmas fasudaraira, melyek mögül a nap szórja sugarait. És mennyi álom, mennyi vágy rejtezik ennek a kis, esendes, titkoszatos háznak sűrű függönyei mögött, melyben nem laknak szolgálk, sem portás, mely csupán csak az enyem és a tied és melynek ajtaját ez a kis aranykulcs nyitja, melyet réges-régen ajándékoztál nekem s melyet ma használtam először. Először léptem a szőnyeggel borított márványlépcsőre, először láttam azt a néhány szobát, melyek teli vannak gazdagsággal és eleganciával, műremekkel, virágokkal és növényzettel; ezeket a szobákat, melyek inkább hasonlítanak egy sajtóságon tükörhöz, az ő félműveikhez, édes, részegítő illatukkal.

O, Francesco, igen, jól tudom, te sokat foglalkoztál szerelmünk eme kis házikóval, szerelmünknek első pillanatától kezdve kesregéltél, válogattál, mi a legszebbet összehoztad. Hiszen te olyan bizonyos voltál benne, hogy én egy napon — előbb vagy utóbb — el fogok jönni, hogy minden kis bolmi, a mi keresetl, a mire rákadtál és a többi mellé helyeztél, újabb és újabb örömet szerzett nekem. Azáltal míg rédm váltál és én nekéd, hat hónapnál tovább,

várakoztatlan magamra, rövid kortyokban élvezted a boldogságot, álmódra az üdvösség helyéről, melyet egy napon majd ebben a házikóban fenekig fogsz üríteni. Oh én kedvesem, te egyetlen első és utolsó szerelmem, reméltem, meg vagyok győződve róla, hogy ma legalább boldog voltál.

Mikor hét óra tájban nagy és pompás palotánkba visszatértem, mintha a sok éve ó'clock valamelyikére jöttem volna haza, ferjem szolgálja közölte velem, hogy az ur még öt-hat napig marad Párisban és Bécsben. Így tehát egymagam voltam és egyedül ebédeltem a nagy teremben, az ő főfal barokk falával, faragott tetőzetével és nehéz, sötét bitoraival. Örültem, hogy az urat, már mint a férjemet nem találtam otthon, mert máskülönben csevegtem kellett volna vele, udvariasan tudakozni utazása, üzletei felől, melyek pedig engem a legkevésbé sem érdekeltek, amit ő különben igen jól tud és amivel ő éppen olyan kevéssé törődik, mint én az ő üzleteivel. Egyedül: mert nekem nincsenek gyermekeim, sem öcsém, vagy rokonom, akikkel beszélhetnék. Ehed után vagy egy félóraig ültem a kandalló előtt, merceven nézve a tüzet és rád gondoltam és mindarra, a mi közöttünk, amióta egymást ismerjük, történt és a mi sohasem fog többé megtörténni.

Itt irók most nekéd anyám kis íróasztalán, mely óriási háloszobám ablakfülkéjében áll: a lámpa enyhé fényt szór az asztalra, de a szoba többi része sötét. Előttegem váza áll az orgonagöggel, melyet te adtál nekem, mikor azt a kis eszűdes házikót elhagytam. Holnapra már elhervadnak és a te kezdehől többé egyáltalán virágot sem fogja helyüket elfoglalni: semmit abból, ami ma rajtam volt. Sőtéltek ruhámat, kis bőrámat, a kalapot többé magamra nem veszem, és az ékszer: a kis láncz a gyöngyökkel, melyet töled kaptam és a smaragd gyűrű, mit te ajándékoztál, hogy reményt hozzon életembe? oly jól el van rejtve, hogy sohasem fogom többé látni. Még most is, mikor ennek a tulságosan

nagy szobának mély árnyékába tekintek, magam előtt látom azt a kis tükörzatos házikót, melyben te oly sokáig vártál rédm szerelmed, szenvedélyed erejében bívta, hogy egyszer megis a tied leszek. Ebben a kis házikóban, melyet szerelmed varázsa tölöl, ma három órát töltöttem és ez a három óra már messzire van és perezől-perere messzibbre esnek a feledékenységbe, honnan többé soha vissza nem térnek. Soha többé: sem ezek az órák, sem hozzájuk hasonlók! Soha többé ebbe az édes fészekbe, soha a te karjaidba vissza nem térök és te szerelmem, egyetlenem nem fogsz engem többé látni soha.

De nehogyan bolondnak, vagy ami ennél is rosszabb, egy szerelmi kalandra áhízó rossz asszonynak tartás, emlékeztek csak vissza, hogy is keletkezett a mi szerelmünk. Eleinte csak egyszerű rokonszenvnek az érzése; részéről minden kacérkodás nélkül, ugy-e? Igen, naivak voltunk és a szerelmem a barátság megszokott látszata alatt lopózott be hozzánk, pedig hát férfi és asszony között lehetetlen a barátság. Vagy csak én voltam tán naív és te, mint férfi, a ki a szerelmet ismeri, tudod, hogy az ugynevezett barátságunk szappanbuboréka egy lehelletre szét fog pattanni? Én azt nem tudom; én csak azt tudom, hogy az egyre növekvő gyöngödség körülhálózott bennünket, hogy szerettük egymást, mely, forró, tiszta szerelmemmel, ahogy talán csak ritkán szereti egymást két ember. Oh, Francesco, én szerelmem, csak emlékezzél vissza, mit mondtam én nekéd akkor! Az igazság kifejezésével, melyet legmelyebb valómból támad jelenttem ki nekéd, hogy csak gondolatja is annak, hogy én nekéd kedvesed legyek, úrralról tölöl el, hogy nagyon is aljas és hozzáim méltatlan volna, eskümet megszegni, hogy ferjemet ugyan nem, de nagyra becsülöm magamat és szavamot, hogy a lelkem szabad arra, hogy téged az örülésg szerezzen, és személyem nem, hogy szeretni foglak halálomig, az örökkévalóságig, de sohasem akarok a tied lenni és sohasem lehetek a tied.

Nem mondtam nekéd mindezeket könyes szemekkel, részlet hangoz? Miért nem hittél nekem? Akkor ugy tétél, mintha hinnél nekem; még igazat mondtam, amint én voltam, remegve a fájdalomtól és szerelemtől, halványan mint egy halott, állottál akkor előttem és én kiolvastam szemédből a végtelen szenvedélyt és kétségbeesést. Megcsókoltad kezeimet, megcsókoltad ruhám szegélyét, esküdtél nekem, hogy halgatni fogsz rédm. Miért nem hittél nekem mindezek decazra? Miért? Hiszen én az igazat mondtam.

Meglehet, sok asszony magának és másoknak is hazugságot mond ilyenkor, komédiát játszik, hogy elfedje a saját és a mások szeptizmusát. Én azonban, tud meg most, mikor már késő, mikor már vége mindennek, én nem hazudtam soha. Szeretni akartalak, anélkül, hogy a tied legyek. Megesküdtem réd nekéd, megesküdtem egymásnak, te azonban hűsáman esküdtél.

És talán nekéd volt igazad, Francesco, és nekem nem volt igazam. Holnap, ha ennek a szomorú esnekét véget vet ez az utolsó szerelmi szó, melyet most írok nekéd, ember logika szerint te leszel az, aki ebben a szép, az emberi, a nemes szerepet játszoltad. Holnapokon át élveztem rajongó imádsód boldogságát, bírtam egyes lélkedet, mint te az enyémét, teljes egyedségben, anélkül, hogy ajkaink egymást érintettek volna; én a te lelkedben úgy éltem, mint egy ideális, magasztos, meg nem érinthető lény, oly áldozott hőtől nekem, minőre csak kevés férfi képes és ez az imádság, mely ott rejtőzködött a szív mélyén, volt az én gazdagságom, büszkeségem, életem egyetlen boldogsága. És mindez csak annál jobban buzdított arra, hogy tiszta maradjak, hogy ne engedjen el magamat a közönséges szenvedélyeknek, hogy minél közelebb jussak az ideálhoz, melyben hittem; mindez csak erősitette az én örületemet, a minék te ez nevezted. Majd látni kezdem, hogy kezd a te szerelmed mindinkább világának, emberinek

mutakozni, noha iparkodtál megmaradni ama határok között, melyeket eskünk megsabott. Eleinte eszembem szenvedtetél, anélkül, hogy nekem szótól volna, mert boldognak tartottad magadat, hogy szentetted szenvedhetsz; de később már elhagyott ez a esendes érzése a boldogságnak. Gyakran voltál sápadt, halgatag és egy gondolatlan merengélt, melyet titokban tartottál előttem, akárhányszor kerültél és gyakran esendes haraggal nézél rédm. Megremegtem, keserűség fogott el, mert napról-napra láttam, hogy roskad össze a tisztaságunk, az idealizmusunk képe, aminek én szerelmünket tartottam. Hanem annak gondolata, hogy valaha a tied legyek, elviselhetetlenebbé vált előttem, mint valaha. Hányszor jártam fel és alá óriási háloszobámban és réteggé kiáltoztam önmagamnak: "Nem! Nem!" De tegd látni, lehorgasztott fevel, mint olyan embert, kit a sors elviselhetetlen lemondásra kárhoztatott, milyen kinszenvedés volt ez az én szerető szívemnek! Te nem szoltál arról a szörnyű vágyról, mely gyötört. De keserűnek, szarkasztikus voltál és akárhányszor gnyolódottál a nők rosszul értelmezett érenye ellen, szeszélyű és álcázkodásuk ellen. Akkoriban sokat szenvedtünk mindketten, Francesco; később azonban én többet szenvedtem nálad.

Mikor aztán megtörtént a halgatás jegét, harcolni kezdél ellenem, ellentétlősem ellen, titkos undorom ellen; azt a harcot vívtad, mit minden ifjú, erőteljes férfi küzd a szerelmem és az élet nevében. Hányszor tapasztottam kezeimet akadra, hányszor tartottam meg kétségbeesve a füleimet, hogy ne hallhassam kérszédet, könyörgésed. Ugy rimádkodtál mint egy gyermek, mint egy köldök, mint egy haldokló és az én szívem megtörtöt ennek a gyöngéd, szomorú, gyermeki, kétségbejött szenvedésnek a hatása alatt. Szívemben kegyetlennek mondtam önmagamot, alávalónak, azonban kérszéd teljesítése olyan borzasztónak, olyan megalázónak, oly gyálatosnak tetszett nekem, hogy a leghevesebb küzdelem támad bennem szeretetteljes, szármalmas és legyőz-

EGYETÉRTÉS

különösebb jellegű volt, bár sokan vannak az ellenzék körében is, kik sajátlatlanul kénytelenek elismerni, hogy a kellő pillanatot a helyzet békés szánására mindkét részről elmulasztották. Egy magas állás személyiség nyilatkozata szerint, most már csak arról lehet szó, elkerültesse az ex-lex állapot, vagy sem, mert a ház feloszlása mindenképpen meglesz amúgy is. Ő felsége elhatározását csak az változtathatja meg, ha garanciát kapna a kormány a házszabálybizottság kiküldetése és az alakítandó házszabályok elfogadására vonatkozólag, mely esetben a november 18-iki határozat magától elesnék. Ez irányban azonban az ellenzék részéről közeledés nem várható.

Az ellenzéki képviselők különben hallani sem akarnak kompromisszumról. A béke tárgyalások teljes megfektetése tehát annál valószínűbb, mert Tisza egy felhívással utánján valószíjjal elutasítja magától az Andrássyak közvetítő szereplését, még pedig olyan módon és hangon, hogy a disszidensekben aligha lesz torábbra is hajlandóság arra, hogy a kormányval szóba álljanak. A Magyar Nemzet kifogásolja ugyanis, hogy a közvetítésre a disszidensek vállalkoztak, akik nem állanak egyforma távolságra a küzdő felektől, hanem mindenképpen a szövetkezett ellenzékkel tartanak. Azután ezeket jegyzi meg:

A kibontakozás útjait keresve, objektív alapon kellett volna a békés megkegyezést kontemplálni. De „objektív”-e, ha ők is, akár Banffy, Apponyi s a Zoltánok, a vezér fejét kiránják a szabadelvű pártból? Ezen az áron egyenesen a Zoltánokkal is megalkudhatunk. Minek volna szükség ehhez a disszidensek politikai súlyára és szíves közbenjárására? Eltekintve attól, hogy a mely pillanathban az ellenzék hajlandó megadni a hadjárat végső célját, a házszabály-reviziót, észre kell venni a Tisza fejéret: az elvi küzdelemek talapatól lép s a gyakorlatos személyi politikai tanítói példának emelkedésével. Olvassuk, hogy a szövetkezett ellenzék végrehajtó-bizottságában felmerült a terv, hogy a disszidens urak politikai hirtökölésüket az új választáson a Kossuth-párt, új párt, néppárt és Szederkényi-párt biztosítani szeretnék. Nem tudjuk megítélni, igaz-e ebben a formában a hír s hogy mit feleljen a szíves ajánlathoz a disszidens urak. Ha ez a dolog valóban bizonyulna, akkor köztudottak és a szabadelvű párt között megszokhatnának a politikai egységért utolsó szálai. Akkor az alkudozni, paktálni különben sem hajlós szabadelvű párt csak a legrégebb vizsgaútással felélni az oly közvetítési kísérletek, amelyeknek pártatlanságuk — a történet után — sok szó férközhethet.

A békekötési kísérletnek eredménytelenségét a szabadelvű párt határozottan fájlatja. A Lloyd-klubban nem csekély aggodalommal tekintenek ugyanis a választások elébe. Úgy tesznek ugyan, mintha nem kételkednének a sikerben, de a kelleket szorongó érzések töltik el és az aggodalmat ma csak növeltek azok a nem túlságosan kedvező hírek, melyek a vidék hangulatáról érkeztek és azok a jelentések, melyeket a Budapestre förendelt főispánok hoztak.

Mint hogy a béketárgyalások eredménytelenségét főleg annak tulajdonítják, hogy Tisza és Andrássy közt igen feszült lett a viszony, most keresve-keresik az alkalmas embert, a ki a közvetítést vállalhatná. A szabadelvűk figyelmét e tekintetben Hódossy Imre felé fordul, bár nem valószínű, hogy

az ellenzék hajlandó legyen Hódossyt, mint parlamentárit akceptálni.

Nagy szenczeziót keltett a kormánypárti klubban ma este az a hír, hogy gróf Zichy János belépett a szabadelvű pártba. Valóságos örömjöngös támadt, mert azt hitték, hogy a néppárt volt vezére, Ferencz Ferdinánd trónörökös intimsza, a ki belépett. De az örömjöngös nem soká tartott, mint-hogy kiderült, hogy egy gróf Zichy János csakugyan belépett a pártkörbe, csak hogy egy másik Zichy János, a ki a förendiház tagja.

A szabadelvűpártnak az a tizenöt tagból álló bizottsága, melyet a nemzethez intézendő kormánypárti manifesztum kidolgozására küldtek ki, ma este érkekezletet tartott. A manifesztumot karácsonykor becsátják ki.

Az ellenzék akciója.

A Kossuth-párt körhelyiségében ma is igen élénk volt az élet egész napon át. A szövetkezett ellenzék tagjai ma is nagy számban jelentek meg ott, hogy a helyzetet megbeszéljék. Azonkívül a vidékről is nagy számban érkeztek a Kossuth-párt hívei, akik egytől-egyet jelentették, hogy a kerületekben fölülte kedvező a hangulat az ellenzékre nézve.

Délelőtt a vezető bizottság tagjai néhány percznyi tanácskozást folytattak, melyben mindössze annyit mondtak ki, hogy a bizottság ezennel permanenciában lesz, esti 6 órákor pedig a függetlenség és 48-as párt tartott értekezletet Kossuth Ferencz elnök-jése alatt, mely teljesen a magévá tette a szövetkezett ellenzék vezető bizottságának előterjesztéseit. A Kossuth-párt mintegy két-százötven kerületben fog jelölteket állítani.

Az értekezleten megjelent Malatinzky György orsz. képviselő is, aki a heves megyei függetlenségi párt elnöke és akir érkezésekor lelkesen megjelennet. Szólt ez az éjjen a hazafias Ilevés vármegyének is, a mely olyan derek módon foglalt állást a kormányval szemben.

A Kossuth-párt értekezletéről a következő hivatalos közlemények adták ki:

A függetlenség és 48-as Kossuth-párt ma este 6 órákor ülést tartott Kossuth Ferencz elnöklete alatt. Kossuth Ferencz megnyitván az értekezletet, előadja a szövetkezett ellenzék megállapodásait, mit a párt megelégedéssel vesz tudomásul és egyhangulag a magévá tesz.

Ezután Tóth János jelentést tesz a párt gazdasági ügyeiről.

Az értekezlet Tóth Jánosnak a felmentést megadja, buzgó működéséért köszönetet és bizalmat szavaz és felkéri, hogy a gazdasági ügyeket továbbra is vezesse. — Kültöggel felvetettek: gróf Zichy Rfael, gróf Zichy Miklós, dr. Jankovich Marcell, dr. Szabó Imre, Nádasdy József, dr. Gulki Soma, Kovács József, dr. Fabri Károly, dr. Mészáros Lajos, dr. Kardos László, Füst Gyula, Kécsesi Dezső, Kálcz Mihály, János János, báró Mandorfi Géza, Vörösmarthy Odón, Hartmann Emil, Kálmán Lajos, Fisch Ernő, Bohm Albin, dr. Balassa János és dr. Horváth József.

A nemzeti párt Hungaria-szállobeli klubhelyiségeben ma este is nagy számban jelentek meg a párt tagjai. A pártnak legtöbb tagja azonban a holnapi nap folyamán kerületébe utazik, ahol a karácsonyi ünnepekkel töltik.

Tisza bécsi útja.

A politikai körökben elterjedt hírek szerint gróf Tisza István holnapután, esütörtökön Bécsbe utazik.

Ebbez a hírhez sok mindenféle kombinációt fűznek és összeköttetésbe hozzák Széll Kálmán becsi útjával is. De a miniszterelnök utazásának valódi célját illetően senki sincs tisztában. Merőben pusztá föltevés az is, hogy Tisza a királynál jelentést akart tenni arról a békekezérlésről, melyet az Andrássyak indítottak meg.

A király Budapesten.

Bécsből jelentik nekünk: Most már bizonyos, hogy a király, mint az Egyetértés már jelentette, január 2-án utazik Bécsből Budapestre.

A király három napot fog a magyar fővárosban tölteni és azután visszatér Bécsbe.

Az a körülmény, hogy I. Ferencz József három napra kontemplálja budapesti tartózkodását, arra volt, hogy a király nem pusztán azért jön, hogy trónbeszédet mondjon, hanem előzetesen még meg akarja hallgatni több politikai véleményét is.

Perczel Dezső hurcolkodik.

A képviselőház alkalmazottainak nagy megelégedésére Perczel Dezső, az influenza elnök, ma délel, fel 12 óra tájban megjelent a Házban és az elnöki szobában egy egész sereg ügyet intézett el.

Azútna hosszabb ideig tanácskozott Andor Gyula elnöki tanácsossal, Csávossy Béla ház-naggyal és a miniszterelnököt képviselő Tarkovich államtitkárrel. A konferenciában később báró Nyáry, a förendiház háznapja is részt vett.

Egy óra tájban Perczel azután összeszedte az iráscsátla tábláiban levő magánleveleket és magához véve ezeket az irásokat, ismét eltávozott a Házból, melybe egyhamar, úgy látszik, nem is igen fog visszatérni.

Perczel nagyon rossz színben van, az arca beesett, fakószurka. Nem esuda. Az influenza megviselte az embert.

A király és a választások.

Az ellenzék nem akarja hinni, hogy a király ex-lexben is hozzájáruljon az országgyűlés feloszlatásához. Oka van rá, hogy ne higgye, mert sokan vannak, akik tudják, hogy a Bánfy-kabinet utolsó napjaiban mi történt I. Ferencz József és Széll Kálmán között.

A király magához rendelte Széll Kálmánt, hogy meghallgassa a véleményét és megtudja tőle, miként vélekedik az ex-lexben való választások kérdéséről.

— Felső — mondta Széll Kálmán — a helyzet ma az, hogy miniszterválság van és ez haj ugyan, de nem súlyos baj. Hanem az országgyűlés feloszlatása most, ex-lex idején, nagyon súlyos baj lenne. Sőt több lenne: alkotmányválság lenne és esküszegés volna!

A király, aki komolyan hallgatta az őszinte nyilatkozatot, azt mondta: — Mire alapítja ezt a nyilatkozatot és mivel bizonyítja?

Arra Széll Kálmán előhuzta a zsebéből a törvénykönyvet és magyar nyelven (a beszélgetés egyébként németül folyt, mint mindig)

díg, mikor a király a tanácsosaival bizalmasan érintkezik) felolvasta az 1848. IV. és 1867. X. törvényekhez a kérdésre vonatkozó rendelkezéseit, majd pedig lefordította a szöveget német nyelvre is.

A király ekkor megszólalt: — Neml van a német fordítás is?

— Nem Felső — válaszolt Széll Kálmán — a magyar szöveget ültettem át német nyelvre.

— De ilyen fontos kérdésben pontosan akarom ismerni ezeket a törvényeket a hiteles német fordítást.

Es I. Ferencz József rögtön meg is hagyta, hogy a „Staatsarchiv”-ből, ahol minden magyar törvénynek a hiteles német fordítása is megvan, kerítsék elő a német szöveget.

Ezeket aztán a király hosszasan tanulmányozta, magyaráztatta Széll Kálmánnal majd az audienzia végén csak ennyit mondott: — Önnel igaza van! Ezen a dolgon gondolkozni kell!

Széll Kálmánnak e külön kihallgatása után pár nappal történt azután 1899. február végén, hogy I. Ferencz József eljött Budapestre és Faszary Kólos hercegprímást, meg Schlauch Lőrincz kardinális is magához rendelte Badavárába, hogy őket is meghallgassa.

A két főpárt véleménye kétségtelenül teljesen azonos volt Széll Kálmán nézetével a királyi eskü tekintetében, mert az ügy feljára az lett, hogy I. Ferencz József nem adja meg Bánfy-nak a felhatalmazást arra, hogy az országgyűlést ex-lexben feloszlassa.

Ez a történelmi körökből forog az ellenzék körében, amely nem akarja elhinni, hogy a király ma másképpen gondolkodzik, mint akkor.

Ellenzéki diadalok.

Az ország hangulatát fölülte jellemzi az az állásfoglalás, melyel ma Abau-Torna vármegye, tegnap pedig Makó városa tüntetett a kormány ellen. Nemkülönböztetés érdekében az is, hogy a törvényhatósági bizottsági tagok választásánál egymásután fényes győzelmet arat az ellenzék a vidéki városokban. Értjük, ha ezek a hírek nagyon leverőleg hatnak a kormánypárt, amely joggal következtet ezekből arra, hogy a képviselő-választásoknál a szabadelvű párt helyzete egy csöppet se lesz rőzsás. Abau-Torna vármegye állásfoglalása annál kínosabb hatást szűlt a Lloyd-klubban, mert a központi választmányból kibukott valamennyi kormánypárti tag, velük együtt Sziklay Ede kormánypárti képviselő is.

Abau-Torna határozata.

Abau-Torna vármegye törvényhatósága ma délelőtt 9 órákor Péczy Zsigmond főispán elnöklete alatt közgyűlést tartott, melynek legfontosabb tárgya a gróf Hadik János és társait által benyújtott bizalmatlansági indítvány volt a kormány ellen. A vármegye közgyűlése terme már korán megtelt a bizottsági tagokkal, a kik teljes számban jelentek meg, míg a karzatokon nagy és előkelő közönség foglalt helyet. Péczy Zsigmond főispán megnyitván az ülést, felolvastak a királynak a vármegye hódoló felirataira vonatkozó készülő leiratát, azután pedig gróf Hadik János és társainak következő indítványát:

A vármegye közönsége 1903. évi rendes közgyűlésében állást foglalt a parlamenti kisebbség által folytatott obstrukció ellen, elítélvén az ellenzéknek azt az eljárását, hogy állandan harcba viszi a parlamenti ellentétet azon figyerveit, melyeknek igénybe vétele csak a nemzet léteéréket komolyan veszélyeztető végső esetekben indokolt s rámutatott arra, hogy ha a helyzetből készen kibontakozunk nem sikerül, hanem alkotmányt beláthatatlan megrázkodtatásoknak fogjuk kitenni, ezen meggyőződéstől áthalva, a vármegye közönsége is helyi azon törekvét, hogy a képviselőház házszabályai a szólásszabadság korlátozása nélkül oly irányban módosíttassanak, hogy a tárgyalások rendes menete biztosítva legyen, természetesen azonban csak fennálló törvények és jogszabályok alapján. Azt az erőszakos eljárást elbenn, mely ezen cél elérésére a házszabályok megsértésével a képviselőházban november 18-án elküldetett, az alkotmány és törvény tiszteletével megegyeztetetlenül nem tartja, abban az alkotmányos jogoknak súlyos megsértését látja és emiatt a legteljesebben elítéli. Ugykorlámban a központi választmány újrahalkítása is, melynek eredménye az lett, hogy a központi választmányból a kormánypárti tagok kibuktak, köztük Sziklay Ede orsz. képviselő is.

Makó a kormány ellen.

Makó városának közgyűlése tegnap foglalkozott gróf Tisza István november 18-iki alkotmány-essinyével és a hazafias, független meggyőződésű polgárság ismét diadalt aratott. Különösen nyolcvan szavazattal öt ellen ugyanis bizalmatlansági szavazatot a kormányra és elítélték Tisza István politikáját. Nagy Károly, a függetlenségi párt elnöke nyújtotta be a bizalmatlansági indítványt, a melyről a városi állandó választmány azt javasolta, hogy napirendre térjenek fölülte. A közgyűlés azután elvetette a bizottság javaslatát és bizalmatlansági szavazott a kormányra. A bizalmatlansági indítvány mellett elsők Nagy Károly beszélt, utána dr. Dozsa vármegyei főügyész, Orszó ügyvéd és Kollar Aladár beszéltek pártolólag, ellene pedig Cserekes nyés főkapitány beszélt. A közgyűlés nagy lelkesedéssel tette magévá a Nagy Károly indítványát és 98 szavazattal 5 ellen kimondották a bizalmatlanságot. A városban nagy a lelkesedés Makó hazafias állásfoglalása miatt.

Győzelmes választások.

Miskolcraól jelentik, hogy a hétfőn ott megtartott vármegyei képviselőválasztás Miskolcon az ellenzék fényes győzelmével végződött. Tíz éves helyre hét ellenzékűt, dr. Hercz Ödönt, Pócs Jánost, Doma Istvánt, Bárcsy Jánost, Pallaghy Bélát, Kovács Lajost, Nagy Ignáczot és három szabadelvű pártit, dr. Kovács Józsefet, dr. Hollander Gusztávot és Lichtenstein Lászlót választották meg.

Nagyváradon vasárnap ment végbe a törvényhatósági bizottsági tagok megválasztása az ellenzék győzelmével. A szavazatok megszámlálásával Eleinte a konyhátról akart ennivalót hozni a betegnek. Belépett a konyhába és látta, hogy az egész személyzet a szakács körül csoportosult.

Az egyik ifju egy pulykát tartott a terde között; az állat a legborzalmasabb kinök között vadul végrodott.

Egy másik ifju felrántotta a megkötött állat esort és egy alszakács lassan, megfontoltan ontott egy vékony tölesteren át forral vörös bort beleje.

Ez a művelet úgy látszik rendkívül mulattatta a körülállók, mert hangos tetszéssel és kacsagással néztek azt.

Abdul oly sápadtan, mint a halál állott ott ...

— Mi történik itt?

Kilóttál ró olyan hangon az emberekre, hogy hangja erős csengésre leestek a serpenyők a falról és a tűzhely is, az óriási, nagy tüzhely megintott.

A jelenlévők kövéremedten bámulták Abdulat, egyik sem merészt szólni.

— Mi történik itt?

Kilóttotta megint Abdul.

— Holnapra előkészítjük a süllöt.

Dadogott a fűszakács és göpielen nyult a nyárs után, amely mellette fektült.

Egy pillanattal akart kapta el tőle Abdul a nyársat és dühösen szarta bele a pulykának kövér testét.

A fűszakács feljajdulva esett össze, Abdul pedig haraggal fordult a társához: — Gyálizatosak — kilóttotta — tí nénevnyi tudok, amikor egy tetteleten állato, amely sohasem hámoit benneteket, megkínioztok!

Es egyikét a másik után üttöte le a mozdárral, vagy a tepsivel, vagy ami éppen a kezeihez akadt ebben a környezetben.

A konyhaszemélyzet néhány bátrabb tagja védekező állásba helyezkedett, parázs verekedés támadt, amelyet óriási láрма kísért.

(Folytatása következik)

hetetlen ellentállásom között. De én egy ideig ellent tudtam állani, oly erős volt bennem személyes védekezésem ezerte: azonban éreztem, hogy teljesen boldogtalan voltam, sőt éreztem, hogy tegéd is boldogtalanom teszelék.

Egy napon, csak nemrég történt, igen hideg beszédet tartott nekem. Emlékszel még? Ott voltál nálam a szaliban, de nem voltak egyedül. Herz Maddalena volt nálam, az én boldog barátom, aki oly pompásan tudja összeegyeztetni kötelességeit elvezeteivel, az az asszony, akinek mincsenek soha szégyelnei és mint ő mondja sans petite fleur blanc, dons l'âme. Te a szerelemről beszélgette vele, anélkül, hogy rám nézted volna, én a homályba rejtőzködtem és úgy néztelek. Te ezeket mondád:

— Az asszonyok, kik az ifjuságot rajonganak, megcsálják önmagukat és másokat, mert a szerelemben éppen az bír a legnagyobb értékkel, hogy a lélek képezi az ajándékot. És ha már odaadtuk az egész lelket, miért tagadjuk a második ajándékot, mely sokkal kisebb és sokkal kevesebb értékű? Aki szeret, az teljesen szeret. Aki csak feleiben akar szeretni, nem méltó arra, hogy szeressen és nem tarthat igényt arra, hogy szerettesék. Az az asszony, aki egyszer bevalotta szerelemét, az kell, hogy odaadja magát, még ha becsülete, nyugalma forogna is kockán. Logikusnak kell lenni mindvégig és a szerelem logikája a bírás. Az olyan asszony, aki ezt nem látja, az egy sziv nélküli teremtet, oly lény, milyen hála istennek csak kevés van. hiszen másköntben az emberiségnek kétségbe kellene esnie a szerelem és a természet felett.

Maddalena mintegy megbüvölve hallgatott és mindenben igazat adott nekéd. Hozzáim te ezeket a szavakat sohasem intézték és mikor Maddalena most elment, nem maradtál mint máskor mellettem, hanem haza akartad őt küsérni. Egyedül maradtam és végtelen bánat fogott el. Mert mindaz, amit ellenem mondál kedvesem, igaznak tetszett nekem.

Eljöttél ugyan százszer is, küldözgettél vagy husz levelet, boesznáratot könyörögte, örültélnek, brutalisnak, hálatlannak nevezted önmagadat és rimádkodtál, hogy felejtsem el azokat a szavakat. Hiszen nem tudtad, hogy magányomban igazat adtam nekéd. Kérte, hogy menjin a te szentek legyek és én arra gondoltam, hogy olyan vagyok mint egy adós, aki váltott let alá és a lejárati napján nincs pénze, hogy fizessen, vagy meg akarja tartani. Igazad volt!

Es ezért irtam én nekéd, mikor legkevésbé merted volna remélni, hogy eljövök hozzád, hogy a tied akarok lenni, mert szerettek és mert te is szeretsz. — Aláltam, fizetnem kellett tehát, ez a gondolat kergelt feltartóztatatlannul előre, így jutottam el ahhoz a kis szerelmi fészékbe, melyet te építtél nekem és te a letagadhatatlan igazság hangján jelentetted ki nekem, hogy boldogságod teljes. Magamról nem szólok. Megtettem azt, amit tennem kellett. Fizettem. Hanem hát fizetni csak egyszer szokás. Ugy-e? — Es én többet soha, soha sem jövök hozzád és te soha, soha sem bírsz engem többé. Isten veled, Francesco! Beatrice Albano.

A banáiai hercegnő.

— REGNY —

irta: M. EBNER-ESCHENBACH.

Semmi kisebbet sem akart, mint hogy Abdul magát vegye rá, ércenyessse befolyását, hogy a hercegnő jobb indulattal legyen a király iránt.

Hatalmas beszédet alkotott, a melyben annak a teltnek szépségét és nagyságát, a melyre az ifjut lelkesíteni akarta, oly hajszálfinoman bizonygatta, hogy többet ebben senkinek semminemü kétsége sem foroghatott föl.

Ezenkívül még a tett elővetőjének díjmentesen kiállította az utlevelet is — a hatatlansághoz.

Mihelyt Almasor lelkét papírra öntötte,

külső az a pillanatot, a melyben Abdul a vára belépni látta, és követte őt a lakoztálya. Karja alatt vitte a beszédének a kéziratát ...

Az ifju éppen azzal foglalkozkodott, hogy egy árva madárécsket, a melyet az erdőből hozott, puhán belegyógyozott egy kúsi kosárba és a csapaz népség kifutott észrebe tejjeláztatott buzakenyérmorzsát rálógatott.

Es mert Abdul közvetlen az ablakban állott, Almansornak lehetetlen volt, hogy elre kerüljön, meglegedett tehát az ifju hátával is — meghajolt és azonnal a beszédebe fogott.

Abdul eleinte semmi tudomást sem vett róla. De amikor a szonettőrö egyre emelkedtebb hangon kezdett prelegálni, csak a kezével intett feléje, amit szóra fordítva nem lehet másképp magyarázni:

— Zavarsz engem, távozz!

De a gazdag képzelőtehetségű költő a tapsnak kissé előgőhűt kifejezését vélte ebben fellelezni.

A siker elkábította. Hirtelen olyan lelkesedésbe csapott át, amely Abdulnak retenthetetlen kedélyét is vajmi szokatlanul érintette.

Abdul most néhány lépést hátrált, amit Almansor arra használhat fel, hogy az ablakmélyedésbe szoruljon.

De szerencsétlenségére a kéziratcsomóval felgyeverzett keze levele az ablak párkányáról a kis kosarat, esirpélő népségével együtt és kiröpítette az ablakon.

Ugyanabban a pillanathban Abdul mellen ragadta Almansort, a máskibban ez végigkikapott a levegőben, a harmadikban kiröpült a madárécsket után olyan cifra káromkodás közepette, hogy a szonettőrö több angol halott a füle körül zengeni, mint amennyi összeverve valaha is volt a mennyországban!

A poeta néhány kedvező tanítványa, a kiknek előlutta tervét, Abdul ablaka alá gyülekezett és merédt szemmel bámult fel-felé!

Szinte jajgattak a gyönyörtől, mihelyt

Sz
késő
meglep
rendkív
ben. H
városat
párt le
egy jel
mely a
a köz
négyve
tollak.

Ma
pártvác
felkös
után G
mellat
a mely
Ezut
mat, m
évez s
jgaztít
18-iki
nemesi
meny
szemlé
vezesé
helyze
az orsz
és zít
lése a
tése a
nen s
dán es
han m
őja re
néli ha
polára
A le
úan a

A sz
A n
ráta
köz
103 k
lekeu
táslu
melyk
között

A
talják
rik a
diktó
foglal
romb
haszn
mány
ott ér
leit. T
molha
A par
japán
státó
zápor
Ma
talma
döntő
tököt
megk
ben a
nyira
bevel
A
ban i

To
hog
18-ár
Kív
előbb
Jör
japá
ország
tusák
kor a
vonu
ország
szok
a tá
delm
páno
erőd
erőd
Ezt
hogy
Ezt
negy
teség
tesé
tege

A
utár
nök
ostro
hely

késő este lettek készen, amikor is kellemetlen meglepetés érte a szabadelvű pártot...

A Darányi-párt vacsorája.

Ma este a II. kerületi szabadelvű Darányi-párt pártvacsorát rendezte. A vacsora során az első felkészülést Petchich Márk orvos mondotta...

Ezután Darányi Ignác megköszönte a bizalmat, melyet huszonhárom év óta változatlanul élvez szűk körben, hogy az események mindazt igazolták...

A felkészést, eljenzést és tapsot keltő szavak után a választók a szótartó enekelték el.

A szocialisták és a választások.

A magyarországi újjászervezett szocializmus pártja, mint értesülünk, nagyban készül a közelgő képviselőválasztásokra.

A japánok újabb sikere.

Egy orosz erőt elfoglalták.

A japánok bizonyos természetességgel folytatják Port-Artur ostromát. Legújabb sikerük abból áll, hogy december tizenhármasától kezdve a Kikvansan-erődöt...

A Kikvansan-erőd elfoglalása.

London, dec. 20.

Tokióból jelentik: Hivatalosan megerősítik, hogy a japánoknak sikerült december 18-án éjjel kevéssel éjjel előtt az északi Kikvansan-erődöt elfoglalni. A japánok előbb dinamitál fölrobantották az erőd jórészt és az összeomló falak hatvan japán katonát eltemettek.

London, dec. 20.

A port-arturi orosz hajók megsemmisítése után Tokióban azt hitték, hogy Nogi tábornok már most nem fogja erőszakolni a vár ostromlását...

pánoknak ez a fölvetése nem valósult meg. A japánok múlt vasárnap éjjel kevéssel éjjel előtt megostromolták a keleti Kikvansan-erődöt...

A japánok, akik tíz óra körül két negyven láb hosszú alagutat fúrtak a Kikvansan-erőd alá...

London, dec. 20.

A Reuter-ügynökségnek Port-Artur előtt levő tudósítása jelenli 19-én: Tunkkivansan északi erődjét legelsőként elfoglalták oly harc után, mely egyike volt a legkeveserősebbeknek az egész ostrom alatt.

A Szebasztopol megtámadása.

Tokió, dec. 20.

Jeco parancsnok és Nagakava hadnagy nagatartása a Szebasztopol támadás-akór különös bámulatot kelt. Jeco parancsnok hajórajza javítással foglalkozott...

A mandzsuriai harcstér.

Mukden, dec. 20.

Az oroszok földbeástott táborúdjai a Hunhotól 160 kilométernyire lévő ponttól egészen azokig a hegyekig terjednek...

Tokió, dec. 20.

A mandzsurországi japán hadsereg főhadiszállása jelenli tegnap kelettel: A japán előőrsök 11-én éjjel megtámadták.

A hulli eset.

London, dec. 20.

Ujabbán a következő, szinte hihetetlen dolgot jelentik: Az orosz kormány ügynökei ideérkeztek és itteni halászként hamis tanuvalomásra igyekeztek rábírn...

hatása alatt arra igyekeztek őket rábírn, hogy jelenték ki, hogy a hulli halászbárkák segítséget nyújtottak japán torpedóhajóknak...

KÜLFÖLD.

Miért bukott meg Maura?

(-a.) Maura egy évi kormányelnökség után megbukott. Azazurra tábornok foglalta el a helyét és mint rendezés, amikor új kabinet alakult...

Mindebből persze semmi sem lett. Maura megmaradt a retorika nagymesterének, aki a szónoklásban és ügybeszélésben kivált, de egyteljegy reformot nem valósított meg.

Az az egyet, hogy Maura a külpolitikai vonatkozásokban megőrizte a semlegességét, ehelyett nem lehet. De hát ezt ténny annál könnyebb volt, mert Spanyolország szerepe a nagyhatalmak koncentrációjába...

Hogy ez lett volna a kabinet lemondásának második oka, nehezen hisszük. De megmondanánk elégséges, hogy a spanyol politika komolyságának fogyatékoságát jellemezze.

Az alsó-ausztriai tartománygyűlés holnapi ülése — mint bécsi tudósítók jelentik — rendkívül viharosnak ígérkezik.

Harc az orosz alkotmányért. Az orosz nép mozgalmá tehát kudarcot vallott. A miniszteri tanácskozáson megtörtént a döntés a reformok ellen...

Oroszbarát tüntetés a szkupstinában. A szerb szkupstina — mint Belgrádból táviratozták — a mai ülést alkalmul használta fel arra, hogy Oroszország mellett tüntessen.

kalmából. Megemlítette az elnök, hogy az orosz követ előtt kifejezte abbéli óhaját, hogy a csár sokáig uralkodhasson Oroszország és a szlávok javára.

MOZGÓ KÉPEK.

Vidorné babái.

A Népszínház homlokzata zászló- és plakátdiszzal díszült. Kapni tárványitva állnak és a kapukhoz vezető lépcsőkön csacsogó leányok szökdecselnek fölfele.

Bezárlhatunk azoknak, azt hallottuk, hogy babavásár van a Népszínházban és amikor babákról van szó, dehogyan is tudnának szép esendesen, jassan, öregesen lépkelni.

— Vége meg a babáimnak! — Ez a mai és a holnapi szlogen. Ha rézrudas kalitkában bóbis papagáj állítanak a terem valamelyik szögletébe, bizonyosan rövid idő múlva színlátó körnára:

— Kerrem, urram, vegye meg a babáimat! — Es ezt ténny hozzá: — Hurrirrepp koronra... nem drrrrrrra! — A Népszínház szépség-galerija faradozik a jötkönyvvel rendelkezők, melynek tervező, szervezője Babatündér-e maga a mindig ötletes, mindig áldozatkész és sohasem pihenő Vidor Pálné.

— Felség — szölt a múlt hetekben Maura a királyhoz — közbiztonsági okokból kéni batorodom, hogy az automobil gépezése a forgalmas helyeken lassítsa meg a gép működését.

— Szennor — szölt a király — ahhoz magának semmi köze. Foglalkozzék csak (és ezt gnyos mosoly között mondotta) az állam magasabb ügyeivel.

Felkérjük tisztelt előfizetőinket, akiknek előfizetése lejárt, hogy a megújítási öszszeget postatordultával küldjék be, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne legyen.

UJDONSÁGOK.

Szilánkok.

Játék a villámokkal.

Egyik legreggibb és mindenek felett legszentebb, emberek számára irt dokumentum (a szentírás) szerint előbb volt a szó, azután a felt.

A ki a szót, ha egyszer kiröppent az emberi ajkán, meg akarja semmisíteni, oly lehetetlen dologra vállalkozik, mintha fejét akarna nekimenteni a sziklának.

Szavakkal, vagy mondjuk világosabban: eszmékkel játszani annyit jelent, mint villámokkal játszani. Oroszországban kimondták a szót: legyen alkotmányosság!

— Vége meg a babáimnak! — Ez a mai és a holnapi szlogen. Ha rézrudas kalitkában bóbis papagáj állítanak a terem valamelyik szögletébe, bizonyosan rövid idő múlva színlátó körnára:

— Kerrem, urram, vegye meg a babáimat! — Es ezt ténny hozzá: — Hurrirrepp koronra... nem drrrrrrra! — A Népszínház szépség-galerija faradozik a jötkönyvvel rendelkezők, melynek tervező, szervezője Babatündér-e maga a mindig ötletes, mindig áldozatkész és sohasem pihenő Vidor Pálné.

— Felség — szölt a múlt hetekben Maura a királyhoz — közbiztonsági okokból kéni batorodom, hogy az automobil gépezése a forgalmas helyeken lassítsa meg a gép működését.

Felkérjük tisztelt előfizetőinket, akiknek előfizetése lejárt, hogy a megújítási öszszeget postatordultával küldjék be, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne legyen.

